

lem for at naae til en Reduktion af fra 90,000 Kr. pr. Mil til, om jeg ikke hørte feil, 56,000 Kr., først anlagde som Rentefod $4\frac{1}{2}$ pCt. (Andræ: Nei 5 pCt.) 5 pCt., om Forladelse, saa skal jeg ikke modsige det ærede Medlem i, at 5 pCt. er en Rente, som man nu er langt mere vant til at betale eller modtage end tidligere. Men naar det ærede Medlem vilde anstille en Sammenligning mellem Regjeringsforflagets finantzielle Betydning paa dette Punkt og det af Udvalget Foreslaaede, gaar det ikke an at tage 5 pCt., thi det Beløb, som i Regjeringens Forslag var fordret af Kommunerne, skulde kun forrentes med 4 pCt. Vil man altsaa foretage en Sammenligning, er man nødt til at anlægge samme Rentefod i begge Tilfælde. Det er den ene Feil, som det ærede Medlem har gjort sig skyldig i; Den anden er den, at det ærede Medlem fradrog i Værdien af 90,000 Kr. pr. Mil det Aar eller $1\frac{1}{2}$ til 2 Aar, som gik hen mellem at Staten har gjort Udlæg for Beløbet og inden Statskassen kan begynde at faae Tilbagebetaling; men nødtigt det Samme vil jo være Tilfældet efter det af Regjeringen Foreslaaede, idet der derefter ikke vilde finde nogen Tilbagebetaling Sted før, efter at Jernbanebygningen var færdig, og efter at alle Beregninger vare opgjorte og Regnskaberne affluttede. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at det ikke vilde blive tidligere end efter Udvalgets Forslag, nemlig i det paa Jernbanens Nabning følgende Finantsaar. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlems sammenlignende Beregning lider af et Par væsentlige Feil. Holder man sig til 4 pCt. Rentefoden for Udvalgets Forslag, ligesaa fuldt som for det af Regjeringen Foreslaaede, og antager man, at Tilbagebetalingen vil begynde lige tidlig — i det ene Tilfælde vil den finde Sted med $\frac{1}{15}$ aarlig uden Rente, i det andet Tilfælde vil den finde Sted i 28 Aar — vil Tabet ved den lavere Rentefod endogjaa være større efter Regjeringens Forslag, end efter Udvalgets, idet Regjeringen eller Statskassen vil være nødt til at beholde sin Kapital staaende paa lavere Rente i længere Tid, det vil være længere, inden Statskassen kan komme i Besiddelse af Kapitalen og kan anvende den tilfulde. Anlægger man altsaa ganske rolig 4 pCt.s Beregningen for at evaluere disse 90,000 Kr., for at udfinde deres virkelige Værdi, saa kommer man til, at med Tilbagebetaling i 15 Aar med $\frac{1}{15}$ aarlig ville de 90,000 Kr. være reducerede til 67,750 Kr. omtrentlig. Selvsjælgelig maa dertil

lægges eller rettere fra Summen endvidere drages Renten i ca. $1\frac{1}{2}$ eller 2 Aar, som kan være den Tid, der forløber mellem, at Staten har gjort Udlæg og inden den første Tilbagebetaling finder Sted; men naar det kun gjælder om at anstille en Sammenligning, saa kan denne Faktor lades fuldstændig ude, idet nødtigt det Samme vil være Tilfældet efter Regjeringens Forslag. Naar jeg har søgt at gjøre mig Rede for, hvilken virkelig Værdi disse 90,000 Kr. havde for Statskassen, tillod jeg mig at anlægge en Rentefod af $4\frac{1}{2}$ pCt., og derved vilde de 90,000 Kr. reduceres til 64,500 Kr. Jeg har valgt denne Rentefod, ikke alene, fordi det omtrentlig er den Rente, som man har af Statspapirer, som altsaa for saa vidt Statens Penge kunne siges at være værd — jeg veed meget godt, at de kunne anbringes til langt højere Rente — men ogsaa fordi $4\frac{1}{2}$ pCt. i Reglen er den Rente, som Kommunerne maa betale af Laan, naar de stiftes saadanne; efter $4\frac{1}{2}$ pCt.s. Rentefod vilde altsaa de 90,000 Kr. reduceres til 64,500. Der var ved 2den Behandling stillet et Forslag fra en æret Landskingsmand, som har sin Plads lige overfor (S. Andersen), som ikke blev vedtaget og som ikke er fremkommen igen hverken i samme eller i en modificeret Skikkelse denne Gang, og heller ikke foreligger til Behandling, vel neppe egentlig til Omtale nu; men jeg skal dog tillade mig at gjøre den korte Bemærkning, at om Forslagsstilleren end ikke havde Ret i, at Kapitalen, tilbagebetalt paa den af Udvalget foreslaaede Maade, kun havde halv Værdi, havde han fuldkommen Ret i, at den kun havde omtrent $\frac{2}{3}$ Værdi. Havde Forslagsstilleren foreslaaet samtidig at reducere den Kapital, som overhovedet skulde udredes til $\frac{2}{3}$ af Beløbet, og saa foreslaaet denne Betalingsmaade med 6 pCt., saa vilde derved være opnaaet en ganske overordentlig Lettelse for Kommunerne uden noget Tab for Statskassen. En Kommune, som har at tilsvare 90,000 Kr., vil nu aarlig have at udrede 6,000 Kr., hvormod de 90,000 Kr. reducerede til den virkelige Værdi, omtrent $\frac{2}{3}$, og forrentede og afdragne med 6 pCt., kun for Kommunen vilde have foranlediget en Udgift af hverved 4,000 Kr. Der vilde altsaa uden noget egentligt Tab for Statskassen have været opnaaet en væsentlig Fordel for Kommunerne, naar den af den ærede Landskingsmand angivne Tanke var bleven anvendt paa den virkelige Værdi af det Sum, som fordres tilbagebetalt af Kommunerne i Stedet for paa den fiktive.